

KOMPOSITUM (2) *sb n*

N pl komposita (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyraz złożony (z przedrostkiem) [*compositus* – złożony *Mącz 310b*] (2) : Przy tym /Dz/ wiedzieć trzeba, że nie słowá Polłkie náyduią, w których /d/ ołobno wyrzéc nie mułi, á ołobno /z/ iáko łą *compositá/* odzów go: odżegnay nie, etc. drugié łą *simplicia*, iáko dzwon *JanNKar E3, E3*.

ZZa